

vil nærmest kunne sammenstilles med Ejendomme, der svare Tiende til Trediemand. Da man nu har ment, at det vilde være ønskeligt, at ogsaa dette Forhold i Lighed med Tienden kunde blive afløst, har man foreslaaet en Bestemmelse om, at Amtsrepartitionsfonden ud af det Beløb, som tilfalder den i Henhold til de Regler, jeg har anført, skal være berettiget til at tilskyde $\frac{7}{25}$ om Aaret af de paagældende Afgifter; endvidere, at Amtet skal sørge for, at der nedsættes et Udvalg, som skal have til Opgave at søge tilvejebragt en frivillig Afløsning af disse Afgifter, og naar denne Afløsning finder Sted, skal Amtsrepartitionsfonden vedblive gennem $55\frac{1}{2}$ Aar tilskyde $\frac{7}{25}$. Efter dette Aaremaals Forløb vil da Afgiften i Lighed med, hvad der sker efter Reglerne for Tienders Afløsning, være fuldstændig bortfalden. Da alt dette bliver et internt bornholmsk Anliggende, eftersom det bliver ud af det Beløb, som allerede efter Regeringens Forslag skal overgaa til Amtsrepartitionsfonden, at denne Udgift bliver at afholde, har jeg ikke fundet Anledning til at modsætte mig denne Ordning.

En anden Bestemmelse er tillige bleven indføjet i Lovforslaget i Folketinget, en Bestemmelse, der gaar ud paa, at Ejendomsbesidderne i de tidligere slesvigske Distrikter, for hvilke der i Fjor blev vedtaget en Lov, som gav dem en meget væsentlig Reduktion i deres Jordebogsafgifter, skulle opnaa endnu en yderligere Lettelse. Jeg skal med Hensyn til de Betragtninger, som kunne tale derfor, henvise til de Bemærkninger, som findes i Udvalgsbetænkningen. Jeg er af den Formening, at de Regler, som findes i den i Fjor vedtagne Lov, have gjort Ret og Skel over for de paagældende Ejendomme. Men jeg kan paa den anden Side erkende, at det altid bliver en Skønssag, hvorvidt man i et og alt har truffet det rette, og det kan ogsaa indrømmes, at den Lov, som er vedtagen i Fjor, har vist sig at virke noget uligelig. Saaledes er der for Ærø's Vedkommende en Del Ejendomme, som ingen Fordel have opnaaet, og som maaske med nogen Føje have næret Forventning om, at ogsaa de vilde opnaa en Lettelse i Lighed med Naboejendommene. Hvad der imidlertid for mig særlig har været bestemmende for ikke at modsætte mig den Afløsning, som fra Folketingets Udvalgs Side er bleven bragt i Forslag, det er det, at der allerede ved Loven af 29. Maj 1867 er givet de paagældende Ejere Ret til at kunne kapitalisere deres

Afgift og afgøre den ved at indbetale det 20-dobbelte Beløb een Gang for alle til Staten. Det er allerede herved erkendt, og det har efter Forholdets Natur heller ikke kunnet være andet, end at Tilfældene ere ekseptionelle, og at disse Ejendomme, som tidligere ikke vare undergivne Kongerigets almindelige Beskatning, ved efter Krigen i 1864 at komme ind under disse for dem ny Forhold, burde have Adgang til at kunne frigøre sig paa forholdsvis lempelige Vilkaar for de andre ældre Afgifter, der paahvilede dem. Medens dette altsaa er en Ret, som allerede nu tilkommer dem, vil det ny, der foreslaas, dreje sig om, at Staten, som har tilladt denne Kapitalisation, indrømmer de paagældende en Ret til i Stedet for at indbetale Beløbet kontant paa een Gang, da at afgøre det gennem en aarlig Ydelse, som indeholder baade Rente og Kapitalafdrag. Ved at sætte Renten til $3\frac{1}{2}$ pCt., og Rente og Afdrag tilsammen til 4 pCt., ville de paagældende altsaa faa en Lettelse, idet Kapitalisationen foregaar med det 20-dobbelte, men alligevel vil Staten dog faa Kapitalen efterhaanden i Aarens Løb indbetalt. Det kan ikke siges, at der herigennem ydes disse Ejendomsbesiddere en Fordel, som vil kunne medføre Konsekvenser over for andre, hvem der mulig maatte paahvile Afgifter af lignende Art, men for hvem den Regel, at de paa Forhaand have Adgang til at kunne udbetale hele Beløbet under et, ikke gælder. Jeg gør udtrykkelig denne Bemærkning, fordi det mulig kunde hænde, at andre, der svare Jordebogsafgifter til Staten, hvis privatrettlige Oprindelse er aldeles utvivlsom, kunde betragte dette som et Præcedens, der vilde berettige til at gøre Fordring paa lignende Behandling. Men et saadant Krav vil paa ingen Maade kunne sættes med Rette, idet de ekseptionelle Forhold, der have begrundet disse Begunstigelser for de paagældende Ejere i de tidligere slesvigske Distrikter, ingenlunde ere til Stede i andre Tilfælde, selv om de muligvis kunde se ud til i visse Henseender at være af analog Beskaffenhed. Under disse Forhold har jeg ikke haft Betænkning ved at tiltræde ogsaa dette Ændringsforslag, og jeg kan saaledes tiltræde Lovforslaget, som det foreligger til det høje Tings Vedtagelse.

P. G. C. Jensen: Ifølge Loven om Ejendomsskylden skulde der jo foretages en Undersøgelse for at udfinde, om der i visse Egne af Landet, navnlig paa Born-